

LEGE
pentru modificarea și completarea Legii nr.284/2004
privind comerțul electronic

nr. 59 din 06.04.2017

Monitorul Oficial nr.144-148/231 din 05.05.2017

* * *

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art.I. – [Legea nr.284/2004](#) privind comerțul electronic (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.138–146, art.741), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Se completează cu preambulul cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 178 din 17 iulie 2000.”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 1.** Scopul și obiectivele legii

(1) Scopul prezentei legi este asigurarea unui cadru normativ favorabil pentru furnizarea serviciilor societății informaționale.

(2) Prezenta lege stabilește principiile de reglementare a comerțului electronic, condițiile de furnizare a serviciilor societății informaționale, răspunderea furnizorilor de servicii și a intermediarilor, precum și principiile de susținere a cooperării între Republica Moldova și alte state în procesul de furnizare a serviciilor societății informaționale.”

3. La articolul 2:

alineatul (1) se abrogă;

la alineatul (2):

în partea introductivă, cuvintele „oricărui tip de activitate comercială” se substituie cu cuvintele „serviciilor societății informaționale”;

litera a) va avea următorul cuprins:

„a) activitățile profesionale în sectorul justiției, în măsura în care acestea implică exercitarea prerogativelor de putere publică;”

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) jocurile de noroc care implică mize în bani, cu excepția concursurilor și jocurilor promoționale care au drept scop încurajarea vânzării de bunuri sau servicii și pentru care plățile, dacă se efectuează, servesc numai pentru achiziționarea bunurilor sau serviciilor promovate;”

literele d)–f) se abrogă;

litera g) va avea următorul cuprins:

„g) relația contractuală dintre un angajat și angajatorul său;”

alineatul se completează cu literele h) și i) cu următorul cuprins:

„h) vânzarea bunurilor personale de către persoanele fizice neînregistrate în calitate de întreprinzător;

i) serviciile electronice guvernamentale.”

articolul se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Livrarea bunurilor ca atare sau furnizarea de servicii prestate fără utilizarea rețelei de internet (servicii off-line), precum și folosirea poștei electronice sau a altor mijloace de comunicare individuale echivalente de către persoane fizice care acționează în scopuri ce nu intră în cadrul activităților lor comerciale sau profesionale, inclusiv folosirea acestor mijloace pentru încheierea de contracte între astfel de persoane, nu intră sub incidența prezentei legi.”

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile [Legii nr.133/2011](#) privind protecția datelor cu caracter personal, [Legii nr.114/2012](#) cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, [Legii nr.91/2014](#) privind semnătura electronică și documentul electronic, [Legii nr.105/2003](#) privind protecția consumatorilor și [Legii nr.8/2016](#) privind drepturile consumatorilor la încheierea contractelor.”

articolul se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

„(4) Prezenta lege nu aduce atingere nivelului de protecție, în special în materie de sănătate publică și interese ale consumatorilor, stabilit prin alte acte legislative.

(5) Prezenta lege nu aduce atingere măsurilor luate la nivel național în scopul de a promova diversitatea culturală și lingvistică și de a asigura apărarea pluralismului de opinii.”

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 3.** Aplicarea prezentei legi în cazul serviciilor societății informaționale

(1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii înregistrați și/sau stabiliți în Republica Moldova și serviciilor oferite de aceștia. Prevederile prezentei legi referitoare la protecția consumatorului, în particular cele care se regăsesc la art.10, 11, art.16 alin.(3)–(6) și la art.18, se aplică în mod corespunzător furnizorilor de servicii care își direcționează activitatea către Republica Moldova sau către mai multe state, inclusiv Republica Moldova.

(2) Un furnizor de servicii a cărui activitate este prezentată pe pagina sa web sau pe cea a unui intermediar se consideră că își direcționează activitatea către Republica Moldova dacă, înainte de încheierea eventuală a unui contract cu consumatorul domiciliat pe teritoriul Republicii Moldova, din aceste pagini web și din activitatea globală a furnizorului de servicii rezultă, în mod clar, că acesta din urmă intenționează să intre în relații comerciale în mod particular cu consumatori domiciliați în Republica Moldova sau în mai multe state, inclusiv Republica Moldova.

(3) Următoarele elemente, a căror enumerare nu este exhaustivă, pot constitui indicii care, întrunite cel puțin câte două, permit să se considere că activitatea furnizorului de servicii este direcționată către statul domiciliului consumatorului:

a) natura internațională a activității;

b) menționarea unor itinerare cu punctul de plecare în alte state pentru deplasarea la locul în care furnizorul de servicii își are sediul;

c) folosirea limbii sau a monedei utilizate în mod obișnuit în statul în care se află consumatorul, cu condiția ca aceasta să fie diferită de limba sau moneda utilizată în mod obișnuit în statul în care furnizorul de servicii își are sediul, cu posibilitatea de a rezerva și de a confirma rezervarea în această limbă diferită;

d) efectuarea unor cheltuieli pentru un serviciu de referințiere pe internet în scopul de a facilita accesul persoanelor aflate în statul unde este domiciliat consumatorul la pagina web sau la serviciile furnizorului de servicii ori ale intermediarului;

e) utilizarea unui nume de domeniu de nivel superior diferit de cel al statului în care furnizorul de servicii își are sediul.

(4) Următoarele indicii sînt insuficiente pentru a se considera că activitatea furnizorului de servicii este direcționată către statul domiciliului consumatorului:

a) simpla accesibilitate a paginii web și/sau a serviciilor furnizorului de servicii ori ale intermediarului în statul pe teritoriul căruia este domiciliat consumatorul;

b) menționarea unei adrese electronice și a altor date de contact;

c) folosirea unei limbi sau a unei monede utilizate în mod obișnuit în statul în care furnizorul de servicii își are sediul.”

5. La articolul 4:

noțiunea „agent al comerțului electronic” se exclude;

noțiunea „comunicare comercială” va avea următorul cuprins:

„*comunicare comercială* – orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei întreprinderi, organizații sau persoane care efectuează o activitate comercială, industrială, meșteșugărească sau exercită una dintre profesiile reglementate. Nu constituie comunicări comerciale:

a) informațiile care permit accesul direct la activitatea întreprinderii, organizației sau persoanei, în special un nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică;

b) comunicările legate de bunurile, serviciile sau imaginea întreprinderii, organizației sau persoanei, elaborate în mod independent, în special când acestea nu sînt furnizate în contrapartidă financiară;”

după noțiunea „consumator” se introduc trei noțiuni noi cu următorul cuprins:

„*destinatar al serviciilor* – orice persoană fizică sau juridică ce utilizează servicii ale societății informaționale în scopuri comerciale, profesionale, personale sau de altă natură, în special în scopul căutării de informații sau al furnizării accesului la acestea;

furnizor de servicii – persoană fizică sau juridică care desfășoară activitate de întreprinzător și care pune la dispoziția unui număr determinat sau nedeterminat de persoane servicii ale societății informaționale;

furnizor de servicii stabilit într-un stat – furnizor de servicii avînd un sediu stabil pe teritoriul unui stat și care desfășoară efectiv o activitate economică utilizînd acel sediu pentru o perioadă nedeterminată. Locul în care sînt amplasate și utilizate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului, precum și locul în care site-ul prin intermediul căruia este furnizat serviciul poate fi accesat nu sînt determinante pentru a stabili sediul furnizorului. În cazul în care furnizorul de servicii are mai multe sedii, se va lua în calcul sediul din care este furnizat serviciul respectiv, iar în cazul în care este dificil de stabilit din care sediu a avut loc furnizarea serviciului respectiv, se va lua în calcul sediul în care furnizorul are centrul activităților pentru serviciul în cauză;”

noțiunea „mijloace electronice” se exclude;

articolul se completează cu cinci noțiuni noi cu următorul cuprins:

„*poștă electronică* – orice mesaj – text, vocal sau conținînd sunete ori imagini – trimis prin intermediul unei rețele publice de comunicații electronice, care poate fi stocat în rețea sau în echipamentul terminal al destinatarului pînă la deschiderea sa de către acesta;

serviciu al societății informaționale – orice serviciu prestat în scopul obținerii unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la cererea individuală a destinatarului serviciului, inclusiv vînzări de bunuri on-line. Serviciile societății informaționale nu se limitează exclusiv la servicii în urma cărora se încheie contracte on-line, ci, în măsura în care acestea reprezintă o activitate economică, se extind la servicii care nu sînt remunerate de cei care le primesc, cum ar fi serviciile care furnizează informații on-line ori comunicări comerciale sau cele care furnizează instrumente de căutare, accesare și recuperare a datelor. Servicii ale societății informaționale sînt de asemenea serviciile care constau în transmiterea informațiilor printr-o rețea de comunicații electronice, furnizarea accesului la o rețea de comunicații electronice sau găzduirea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului. Serviciile transmise punct cu punct, precum video la cerere sau furnizarea de comunicări comerciale prin poșta electronică, sînt de asemenea servicii ale societății informaționale.

Nu constituie servicii ale societății informaționale, în sensul prezentei legi, următoarele activități:

a) serviciile furnizate în prezența fizică a furnizorului și a destinatarului, chiar dacă acest lucru presupune utilizarea echipamentului electronic;

b) serviciile cu un conținut material, chiar dacă sînt furnizate prin intermediul dispozitivelor electronice;

c) serviciile prestate fără utilizarea rețelei de internet (serviciile off-line), cum ar fi distribuirea de programe pe dispozitive de stocare;

d) serviciile care nu sînt furnizate prin intermediul sistemelor de prelucrare și stocare electronică a datelor, cum ar fi:

- serviciile de telefonie vocală, serviciile de fax/telex;
- serviciile prestate prin telefonie vocală sau fax;
- comercializarea directă prin telefon/fax;

e) serviciile furnizate prin transmiterea de date, fără solicitare individuală, în scopul recepționării simultane de către un număr nelimitat de destinatari individuali (transmisiune punct-multipunct), cum ar fi:

- serviciile de transmisiune sau retransmisiune a serviciilor de programe audiovizuale;
- teletextul;

serviciu furnizat la distanță – serviciu prestat fără ca părțile să fie prezente simultan;

serviciu furnizat la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor – serviciu prestat prin transmiterea datelor în urma solicitării individuale;

serviciu furnizat prin mijloace electronice – serviciu care este transmis inițial și primit la destinație prin intermediul echipamentului electronic pentru prelucrarea (inclusiv arhivarea digitală) și stocarea datelor și care este transmis, transferat și recepționat integral prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice.”

6. Articolul 5:

la alineatul (1), cuvintele „agenților comerțului electronic” se substituie cu cuvintele „furnizorilor de servicii și a destinatarilor serviciilor”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice și juridice au drepturi egale în ceea ce privește furnizarea de servicii ale societății informaționale. Acordarea anumitor priorități sau limitarea drepturilor și intereselor furnizorilor de servicii și ale destinatarilor serviciilor, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, nu se admite.”

la alineatul (3), cuvintele „participă la comerțul electronic” se substituie cu cuvintele „furnizează servicii ale societății informaționale”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Activitatea furnizorilor de servicii și a intermediarilor stabiliți în alte state care furnizează servicii destinatarilor din Republica Moldova se desfășoară în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și ale legislației statului unde se află sediul furnizorilor de servicii și al intermediarilor respectivi.”

alineatul (5) se abrogă;

articolul se completează cu alineatele (6)–(8) cu următorul cuprins:

„(6) Furnizarea serviciilor societății informaționale de către un furnizor de servicii stabilit într-un alt stat nu poate fi restricționată în Republica Moldova dacă furnizorul respectă prevederile legislației naționale.

(7) Prevederile alin.(6) nu se aplică:

- a) drepturilor de autor și drepturilor conexe, precum și drepturilor de proprietate industrială;
- b) emisiunilor de monedă electronică;
- c) publicității pentru organisme de plasament colectiv în valori mobiliare;
- d) activităților de asigurare;
- e) libertății părților de a alege dreptul aplicabil contractului lor;
- f) obligațiilor contractuale ce decurg din contractele încheiate de consumatori;
- g) validității formale a contractelor care creează sau transferă drepturi asupra bunurilor imobiliare, în cazul în care aceste contracte sînt supuse unor cerințe formale imperative din legislația statului în care este situat bunul imobiliar;

h) autorizării comunicărilor comerciale prin poșta electronică nesolicitate.

(8) Autoritățile publice abilitate pot lua măsuri derogatorii de la prevederile alin.(6) în cazurile în care acestea sînt necesare pentru menținerea ordinii publice, pentru prevenirea, investigarea și descoperirea infracțiunilor, pentru desfășurarea urmăririi penale, protecția minorilor, lupta împotriva oricărei forme de incitare la ură din rațiuni de rasă, sex, religie sau naționalitate, împotriva oricăror atingeri aduse demnității umane, pentru protecția sănătății publice, apărarea și siguranța națională, protecția consumatorilor, precum și a investitorilor. Măsurile respective se aplică, în conformitate cu

actele legislative și alte acte normative în vigoare, împotriva oricărui serviciu al societății informaționale care aduce atingere obiectivelor menționate sau care prezintă risc serios și grav de prejudiciere a acestor obiective și trebuie să fie proporționale cu aceste obiective.”

7. La articolul 6 alineatul (1):

litera a) se completează în final cu textul „, în conformitate cu prevederile [Legii nr.91/2014](#) privind semnătura electronică și documentul electronic”;

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) sub altă formă, cu utilizarea mijloacelor electronice.”

8. Articolul 7:

la alineatul (1), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) furnizori de servicii;

b) destinatari ai serviciilor;”

la alineatul (2), cuvântul „electronice” se substituie cu cuvântul „încheiate”.

9. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 9.** Procedura de inițiere a activității furnizorilor de servicii

(1) Dreptul de a activa în calitate de furnizor de servicii nu este condiționat de obținerea unor autorizații speciale sau de îndeplinirea unor cerințe cu efect echivalent.

(2) Prevederile alin.(1) nu aduc atingere regimurilor de autorizare sau de licențiere care nu urmăresc în mod specific și exclusiv serviciile societății informaționale sau care sînt reglementate de [Legea comunicațiilor electronice nr.241/2007](#).

(3) Dreptul de a efectua comerț electronic se obține din momentul înregistrării la Camera Înregistrării de Stat a persoanei juridice sau a întreprinzătorului individual în condițiile [Legii nr.220/2007](#) privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

(4) În cazul în care pentru vânzarea bunurilor, executarea lucrărilor, prestarea serviciilor este necesară licența, comerțul electronic poate fi efectuat din momentul obținerii licenței pentru practicarea genului de activitate respectiv în condițiile [Legii nr.451/2001](#) privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

(5) Utilizarea sau valorificarea obiectelor de proprietate intelectuală de către furnizorii de servicii se va realiza în conformitate cu legislația în domeniul proprietății intelectuale.”

10. Legea se completează cu articolul 9¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 9¹.** Protecția datelor cu caracter personal

(1) La prelucrarea datelor cu caracter personal, furnizorii de servicii sînt obligați să respecte regimul de confidențialitate a datelor, să întreprindă măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva accesului ilicit sau îndeplinitor, împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii ilicite sau neautorizate, precum și împotriva altor acțiuni ilicite.

(2) Furnizorii de servicii trebuie să facă publice termenele și condițiile de prelucrare a datelor cu caracter personal și să ofere informații detaliate privind:

a) numărul de înregistrare în calitate de operator de date cu caracter personal;

b) categoriile informațiilor colectate de la consumator, scopul colectării acestora și modul de prelucrare a datelor cu caracter personal;

c) drepturile de care dispune consumatorul în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, în special dreptul de intervenție și de opoziție, modul de realizare a acestor drepturi;

d) cazurile în care datele cu caracter personal pot fi divulgate terților;

e) punctul de contact pentru solicitările consumatorilor cu privire la datele cu caracter personal care îi vizează;

f) mecanismele și modul de monitorizare a activităților on-line ale consumatorului (*cookie-uri*) în scopuri de marketing, procedura de obținere a consimțămîntului pentru astfel de practici;

g) dreptul de a refuza colectarea datelor cu caracter personal de către furnizorul de servicii;

h) modalitatea de retragere a consimțămîntului.

Furnizorul de servicii va oferi de asemenea informații generale despre măsurile organizatorice și tehnice întreprinse pentru protecția datelor cu caracter personal ale consumatorilor.

(3) În cazul în care este necesară prelucrarea datelor cu caracter personal pentru prevenirea, cercetarea și depistarea fraudelor legate de serviciile societății informaționale, aceasta se realizează fără consimțământul persoanei la care se referă datele respective.

(4) Dacă consumatorul consideră că i-au fost încălcate drepturile la protecția datelor cu caracter personal, acesta poate înainta o plîngere la adresa autorității naționale de protecție a datelor cu caracter personal care, fără să afecteze atribuțiile altor autorități publice, efectuează controlul legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și informează consumatorul vizat în conformitate cu prevederile art.27 din [Legea nr.133/2011](#) privind protecția datelor cu caracter personal.”

11. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 10.** Destinatarul serviciilor

Destinatarul serviciilor poartă răspundere în conformitate cu legea pentru conținutul informațiilor transmise și stocate prin intermediul rețelelor de comunicații electronice, la solicitarea lor, de către furnizorii de servicii.”

12. La articolul 11:

titlul articolului va avea următorul cuprins:

„**Articolul 11.** Informarea destinatarilor serviciilor”;

la alineatul (1):

partea introductivă va avea următorul cuprins:

„(1) Furnizorul de servicii este obligat să asigure destinatarilor serviciilor și organelor de control ale statului accesul ușor, direct și permanent la informația autentică despre sine în format electronic, în limba română. Din proprie inițiativă, informația poate fi expusă suplimentar și în altă limbă pe larg utilizată. Informația va cuprinde următoarele date:”

la litera a), cuvintele „și forma” se substituie cu cuvintele „, inclusiv forma”;

la litera b), cuvintele „datele cu privire la înregistrarea de stat, codul fiscal” se substituie cu cuvintele „numărul de identificare de stat (IDNO)”;

alineatul se completează cu literele d¹) și d²) cu următorul cuprins:

„d¹) în ceea ce privește profesiile reglementate – titlul profesional, organismul profesional sau instituția similară la care furnizorul este înregistrat, o referire la normele profesionale aplicabile profesiei respective și la modalitățile de a le accesa;

d²) codul TVA;”

la litera g¹), cuvintele „drepturile consumatorilor, precum și” se exclud;

alineatul se completează cu literele g²) și g³) cu următorul cuprins:

„g²) termenele de plată;

g³) perioada de valabilitate a ofertei și a prețului;”

la litera h), cuvintele „agenților comerțului electronic” se substituie cu cuvintele „furnizorilor de servicii și a destinatarilor serviciilor”;

la alineatul (2), cuvintele „agentul comerțului electronic” se substituie, în ambele cazuri, cu cuvintele „furnizorul de servicii”;

la alineatul (3), cuvintele „Agentul comerțului electronic” se substituie cu cuvintele „Furnizorul de servicii”.

13. La articolul 12, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Intermediarul în comerțul electronic este obligat să asigure integritatea și confidențialitatea comunicărilor transmise prin rețelele publice de comunicații electronice operate de intermediar și a informațiilor privind serviciile de comunicații electronice furnizate publicului de către intermediar, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”

„(4) Intermediarul în comerțul electronic nu este obligat să controleze sau să verifice autenticitatea comunicărilor, informațiilor și documentelor transmise, recepționate și stocate, precum și corespunderea lor legislației, dacă contractul încheiat cu furnizorul de servicii sau cu destinatarul serviciilor nu prevede altfel.”

14. Legea se completează cu capitolul II¹ cu următorul cuprins:

„**Capitolul II¹**

RĂSPUNDEREA FURNIZORILOR DE SERVICII

Articolul 12¹. Principii generale

(1) Încălcarea de către furnizorii de servicii a prevederilor prezentei legi atrage după sine răspunderea civilă, penală sau contravențională, după caz, conform legii.

(2) Furnizorii de servicii răspund pentru informația furnizată din propria inițiativă sau în numele lor.

(3) Furnizorii de servicii nu au obligația de a supraveghea informațiile pe care le transmit sau le stochează atunci când furnizează serviciile prevăzute la art.12²–12⁴ și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe din care rezultă că activitățile sînt ilicite.

Articolul 12². Intermedierea prin simpla transmitere

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații electronice a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în asigurarea accesului la rețeaua de comunicații electronice, furnizorul de servicii nu răspunde pentru informațiile transmise cu condiția ca acesta:

a) să nu inițieze transmiterea;

b) să nu selecteze destinatarul transmiterii;

c) să nu selecteze sau să nu modifice conținutul informațiilor care fac obiectul transmiterii.

(2) Activitățile de transmitere a informației și de asigurare a accesului la rețelele de comunicații electronice, prevăzute la alin.(1), includ stocarea automată, intermediară și tranzitorie a informațiilor transmise atîta timp cît stocarea servește exclusiv pentru executarea transmiterii în rețeaua de comunicații electronice și cu condiția ca durata stocării să nu depășească timpul necesar transmiterii în mod rezonabil.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) nu afectează posibilitatea ca o instanță de judecată sau o autoritate publică abilitată să ia măsuri de prevenire sau sistare a unei încălcări, în conformitate cu prevederile legale.

Articolul 12³. Stocarea temporară a informației

În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea printr-o rețea de comunicații electronice a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu răspunde pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, realizată exclusiv pentru a face mai eficientă transmiterea în continuare a informațiilor către alți destinatari ai serviciului, la cererea acestora (forme de stocare numite *caching*), cu condiția ca furnizorul de servicii:

a) să nu modifice informația;

b) să îndeplinească condițiile de acces la informație;

c) să se conformeze normelor privind actualizarea informației, astfel cum acestea sînt larg cunoscute și aplicate în domeniu;

d) să nu împiedice folosirea licită a tehnologiei, larg recunoscută și utilizată în domeniu, în scopul de a obține date privind utilizarea informației;

e) să acționeze prompt pentru eliminarea informațiilor pe care le-a stocat sau pentru a bloca accesul la acestea imediat ce ia cunoștință că informațiile transmise inițial au fost eliminate din rețea ori că accesul la acestea a fost blocat, ori că o instanță de judecată sau autoritate publică abilitată a dispus, în conformitate cu prevederile legale, ca informațiile respective să fie eliminate sau ca accesul la acestea să fie blocat.

Articolul 12⁴. Stocarea permanentă a informației

(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul de servicii nu răspunde pentru informațiile stocate la cererea destinatarului respectiv (forme de stocare numite *hosting*) cu condiția că furnizorul de servicii nu îi este cunoscut faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are cunoștință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză este vădit ilicită.

(2) Din momentul în care furnizorul de servicii îi devine cunoscut faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită, acesta este obligat să acționeze prompt pentru a elimina informația sau pentru a bloca accesul la aceasta.

(3) Se consideră că furnizorul de servicii are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația stocată este ilicită ori despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză este vădit ilicită în cazul în care acesta:

a) primește o dispoziție scrisă din partea unei instanțe de judecată sau a unei autorități publice abilitate, emisă în conformitate cu prevederile legale, prin care se constată caracterul ilicit al activității sau al informației specifice stocate pe serverele furnizorului de servicii sau pe cele care se află sub controlul acestuia și se solicită eliminarea paginii web respective sau blocarea accesului la aceasta;

b) primește o notificare scrisă (în original) din partea unei persoane interesate, prin care se declară, pe propria răspundere, că o activitate sau o informație specifică stocată pe serverele furnizorului de servicii sau pe cele care se află sub controlul acestuia este ilicită și se solicită eliminarea paginii web respective sau blocarea accesului la aceasta.

(4) Notificarea prevăzută la alin.(3) lit.b) se consideră valabilă dacă conține următoarele date:

a) data notificării;

b) numele, prenumele, adresa domiciliului, cetățenia, data și locul nașterii, locul de muncă în cazul în care partea notificatoare este o persoană fizică; denumirea, forma de organizare juridică, adresa sediului, numele și prenumele administratorului (conducătorului) – în cazul în care partea notificatoare este o persoană juridică;

c) numele, prenumele și adresa domiciliului destinatarului notificării sau, în cazul unei persoane juridice, denumirea și adresa sediului acesteia;

d) descrierea faptelor contestate și locația acestora;

e) motivele pentru care informația trebuie eliminată sau blocată, inclusiv mențiunea și probele care demonstrează faptele pretinse;

f) copia de pe corespondența adresată autorului sau editorului informației sau activității contestate, prin care se solicită eliminarea sau blocarea informației, ori probele care să demonstreze că autorul nu a putut fi contactat.

(5) După primirea notificării menționate la alin.(3) lit.b), furnizorul de servicii, fără amânări nejustificate, remite notificarea către destinatarul serviciilor căruiua îi furnizează serviciile de stocare a paginii web respective. Destinatarul serviciilor, fără amânări nejustificate, comunică în scris furnizorului de servicii despre acordul sau dezacordul său cu solicitarea respectivă. Dacă furnizorul de servicii a primit dezacordul destinatarului serviciului respectiv în termen de 10 zile lucrătoare de la expedierea notificării menționate la alin.(3) lit.b), el este exonerat de obligația de a elimina pagina web respectivă sau de a bloca accesul la aceasta. La solicitarea persoanei interesate, instanța de judecată poate obliga furnizorul de servicii să elimine pagina web respectivă sau să blocheze accesul la aceasta. Dacă furnizorul de servicii a primit acordul scris al destinatarului serviciului respectiv sau nu a primit răspuns în termen de 10 zile lucrătoare de la expedierea notificării menționate la alin.(3) lit.b), furnizorul de servicii este obligat să elimine sau să blocheze fără întârziere pagina web respectivă.

(6) Prevederile alin.(1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului de servicii.”

15. La articolul 16:

alineatul (1) se abrogă;

articolul se completează cu alineatele (4)–(6) cu următorul cuprins:

„(4) Excepțind cazul în care părțile care nu sînt consumatori convin altfel, furnizorul de servicii este obligat să pună la dispoziția destinatarului serviciilor, înainte ca acesta din urmă să plaseze comanda, următoarele informații, formulate clar, neechivoc și într-un limbaj accesibil:

a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;

b) dacă contractul, odată încheiat, va fi stocat sau nu va fi stocat de către furnizorul de servicii și dacă va fi accesibil sau nu va fi accesibil;

c) mijloacele tehnice pe care furnizorul de servicii le pune la dispoziție destinatarului serviciilor

pentru identificarea și corectarea erorilor survenite la introducerea datelor înainte de plasarea comenzii;

d) limbile în care se poate încheia contractul;

e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum și informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;

f) orice alte condiții impuse prin prevederile legale în vigoare.

(5) Clauzele contractuale și condițiile generale furnizate destinatarului serviciilor vor fi puse la dispoziție într-un mod care să-i permită acestuia să le păstreze și să le reproducă.

(6) Prevederile alin.(4) nu se aplică contractelor încheiate exclusiv prin schimburi de mesaje prin poșta electronică sau prin comunicări individuale echivalente.”

16. Denumirea capitolului IV va avea următorul cuprins:

„Capitolul IV

REGIMUL JURIDIC AL CONTRACTULUI ÎNCHEIAT PRIN MIJLOACE ELECTRONICE”.

17. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Articolul 18. Plasarea comenzii

(1) În cazul în care destinatarul serviciilor plasează comanda prin mijloace electronice, sînt respectate următoarele condiții:

a) furnizorul de servicii trebuie să confirme, fără amînări nejustificate, prin mijloace electronice, recepționarea informației privind comanda, inclusiv acceptarea sau respingerea comenzii făcute de către destinatarul serviciilor;

b) informația privind comanda, inclusiv confirmarea recepționării acesteia, se consideră accesată atunci cînd părțile cărora le este adresată au făcut schimb de informații afirmative.

(2) Furnizorul de servicii pune la dispoziția destinatarului serviciilor modalități de utilizare a mijloacelor electronice adecvate, eficiente și accesibile, care să-i permită să identifice și să corecteze erorile survenite la introducerea datelor înainte de plasarea comenzii.

(3) Furnizorul de servicii poate deroga de la prevederile alin.(1) și (2) numai în situația în care a convenit altfel cu destinatarul serviciilor, cu condiția că niciuna dintre părți nu are calitatea de consumator.

(4) Prevederile alin.(1) lit.a) și ale alin.(2) nu se aplică contractelor încheiate exclusiv prin schimb de mesaje prin poșta electronică sau prin comunicări individuale echivalente.”

18. La articolul 19:

titlul și alineatul (1) vor avea următorul cuprins:

„Articolul 19. Regimul juridic al contractelor încheiate prin mijloace electronice

(1) Contractul încheiat prin mijloace electronice constă din ofertă și acceptare.”

articolul se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Contractul nu este lipsit de efect sau validitate juridică din cauza încheierii sale prin mijloace electronice.”

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru validitatea contractelor încheiate prin mijloace electronice nu este necesar consimțămîntul prealabil al părților asupra utilizării mijloacelor electronice.”

la alineatul (3), cuvintele „contractul electronic” se substituie cu cuvintele „contractul încheiat prin mijloace electronice”;

la alineatul (4), cuvintele „contractele electronice” se substituie cu cuvintele „contractele încheiate prin mijloace electronice”;

la alineatul (5), cuvintele „contractul electronic” se substituie cu cuvintele „contractul încheiat prin mijloace electronice”;

la alineatul (6):

partea introductivă va avea următorul cuprins:

„(6) Nu pot fi încheiate prin mijloace electronice.”

la litera b), cuvintele „demnitarilor publici” se substituie cu textul „a reprezentanților profesiilor care implică exercițiul autorității publice în scopul de a produce efecte în privința terților, precum și contractele

care necesită autentificare notarială”;

litera c) va avea următorul cuprins:

„c) contractele de fidejusiune sau de garanții imobiliare ori mobiliare (ipotecă, gaj) oferite de persoane care acționează în scopuri ce nu țin de activitatea lor comercială sau profesională;”

la litera d), cuvântul „familiar” se substituie cu cuvântul „familiei”.

19. Articolele 20, 21 și 22 se abrogă.

20. Capitolul V va avea următorul cuprins:

„Capitolul V SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL SERVICIILOR SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE

Articolul 23. Obligațiile furnizorilor de servicii

(1) Furnizorii care oferă servicii de acces la internet sau servicii de stocare permanentă a informației au obligația de a pune la dispoziția publicului un instrument (mijloc) ușor accesibil și vizibil care să permită oricărei persoane să aducă la cunoștința furnizorilor de servicii respectivi informații privind desfășurarea de către destinatarii serviciilor, prin intermediul acestor servicii, a activităților ce constituie infracțiuni prevăzute la art.140, 175¹, 208¹, 279² și 346 din [Codul penal](#). Furnizorii de servicii sînt obligați să comunice prompt autorității publice abilitate despre activitățile ilicite care sînt desfășurate de către destinatarii serviciilor, prin intermediul acestor servicii, după ce asemenea informații le sînt semnalate.

(2) Furnizorii de servicii sînt obligați să comunice prompt autorităților publice abilitate, la cererea acestora, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciilor cu care acești furnizori au încheiat contracte privind stocarea permanentă a informației. Informațiile pot fi solicitate de către autoritățile publice abilitate, conform competențelor, numai dacă dețin probe care conduc la concluzia că serviciile oferite de furnizor sînt utilizate de către destinatarii serviciilor pentru desfășurarea unor activități ilicite, inclusiv pentru furnizarea informației ilicite.

(3) Autoritatea publică abilitată căreia furnizorii de servicii sînt obligați să îi comunice informațiile prevăzute la alin.(1) este Ministerul Afacerilor Interne, iar autoritățile publice abilitate cărora furnizorii de servicii sînt obligați să le comunice informațiile prevăzute la alin.(2) sînt Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul de Informații și Securitate și Procuratura Generală.

Articolul 24. Autorități competente

(1) Supravegherea și controlul respectării normelor privind protecția consumatorilor în procesul de comercializare a bunurilor și serviciilor prin intermediul mijloacelor electronice se efectuează de organele abilitate cu funcții de control în domeniul protecției consumatorilor, conform domeniilor de competență stabilite în Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor.

(2) Controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal în domeniul comerțului electronic este exercitat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

(3) Controlul în sfera comerțului electronic este exercitat și de alte autorități în limitele și în conformitate cu competențele stabilite de lege. Controlul de stat al persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător în sfera comerțului electronic se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(4) Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, precum și celelalte organe cu funcții de control în domeniul protecției consumatorilor cooperează cu autoritățile competente din alte state în vederea exercitării eficiente a supravegherii și controlului asupra activității furnizorilor de servicii.

Articolul 25. Coduri de conduită

(1) Asociațiile patronale sau asociațiile obștești ale căror domenii de activitate includ protecția consumatorilor, a minorilor sau a persoanelor cu dizabilități, în colaborare cu Ministerul Economiei și autoritățile competente nominalizate la art.24, pot elabora coduri de conduită în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor prezentei legi.

(2) Furnizorii de servicii vor informa destinatarii de servicii, în conformitate cu art.16, despre

codurile de conduită relevante elaborate la care furnizorul de servicii subscrie, precum și despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice.”

[Art.I modificat prin [Legea nr.185 din 21.09.2017](#), în vigoare 27.10.2017]

Art.II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare după 9 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) În termen de 9 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul:

a) va înainta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va dispune republicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a [Legii nr.284/2004](#) privind comerțul electronic, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele operate prin prezenta lege, dându-se o nouă numerotare elementelor acesteia.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Andrian CANDU

Nr.59. Chișinău, 6 aprilie 2017.